

Viborg Bispeembede.

Viborg, den 1. November 1947.

I Skrivelse af 15. September 1947 har det høje Ministerium udbedt sig en Udtalelse om et Skrivelsen vedlagt Udkast til Forslag til Lov om Stiftsbaandsløsning. Jeg skal i den Anledning fremkomme med følgende Bemærkninger.

Det skyldes formentlig de Vanskeligheder, der er opstaaet ved, at Lolland-Falsters Valgmenighed ønsker en kvindelig teologisk Kandidat stadfæstet som Valgmenighedens Præst, at man nu har ønsket den i den gældende Lov af 30. Juni 1922 § 6 hjemlede Adgang til Stiftsbaandsløsning betydelig udvidet. Da det formentlig kan forudses, at Spørgsmaalet om Ansættelse af Kvinder som Præster i den danske Folkekirke — bortset fra det foreliggende Tilfælde — næppe vil blive aktuelt eller i hvert Fald kun i ganske enkelte Tilfælde i en længere Aarrække, maa jeg anse det for meget ønskeligt, om de forhaandenværende Vanskeligheder kunde løses paa anden Maade end ved en ny Lov om Stiftsbaandsløsning. Konsekvenserne af en Lov med et Indhold som det vedlagte Udkast kan vanskeligt overskues, men skulde den derved hjemlede Adgang blive benyttet — om end i mindre Omfang —, vil det ikke kunne undgaa at medføre Splittelse inden for Folkekirken.

Bortset fra denne min principielle Indstilling til ny Lovgivning paa det omhandlede Omraade skal jeg med Hensyn til Indholdet af det tilsendte Udkast udtale, at jeg med de øvrige Biskopper, hvis Erklæringer jeg er blevet gjort bekendt med efter min Tilbagevenden fra Udlandet, er enig i, at der i § 2 bør indføjes en Bestemmelse om Adgang til Tilmeldelse til den kirkelige Valgliste forinden Afholdelsen af de i Paragraffen omhandlede Menighedsmøder, og at der i Forslaget bør indeholdes en Bestemmelse om, hvorledes der vil være at forholde i Tilfælde af Vakance eller Forfald for Præsten for en Menighed, der har løst Stiftsbaand.

Bestemmelserne i § 7, Stk. 2, og § 8, Stk. 2, om, at en Menighed under visse Betingelser stilles under Kirkeministerens direkte Tilsyn, for saa vidt angaar Prædikeembedet, Sakramenternes Forvaltning og Sjælesorgen, bør efter min Formening udgaa, idet jeg maa anse en saadan Ordning for principiel uheldig. Saafremt det i det hele taget er nødvendigt at give en Regel for den paa de paagældende Steder omhandlede Mulighed, kunde det maaske bestemmes, at de i § 1 og følgende Paragraffer indeholdte Regler kom til Anvendelse, saafremt en Menighed, der havde løst Stiftsbaand, atter ønskede at komme under Tilsyn af Stiftets Biskop eller under Tilsyn af en anden af Rigets Biskopper. Det skulde saa være en Konsekvens heraf, at den paagældende Menighed, saafremt ingen af de andre Biskopper ønskede at overtage Tilsynet, maatte forblive under Tilsyn af den Biskop, til hvem den havde løst Stiftsbaand, eventuelt dennes Efterfølger. Dette sidste vilde formentlig kræve en udtrykkelig Udtalelse i Loven.

Det forekommer mig tvivlsomt, om en Biskop, til hvem der er løst Stiftsbaand, og som følgende har erklæret sig villig til at overtage Tilsynet, skal kunne frasige sig Hvervet.

Axel Malmstrøm.

Til Kirkeministeriet.